

SENSE SABER BEN BÉ PER QUÈ

N'Antònia passava la tarda de confinament a l'esgarinzador que va fer son pare quan ella era garrida. No ho solia fer, però en aquelles llargues i estranyes tardes d'abril, sense saber ben bé per què, hi anava. Bevia aigua de la baldraca tal i com feien en aquells temps de reminyoles i de ballades de pou, i de quan anar a missa era tota una festa! Ara, ni anar a missa podia.

Sense saber ben bé per què, mentre aquests pensaments li rondaven pel cap, una llàgrima li queia galta avall. No era de plorar n'Antònia, però sense saber ben bé per què, feia dies que cada tarda li queien unes llàgrimes.

Esperança Llorens Juan.